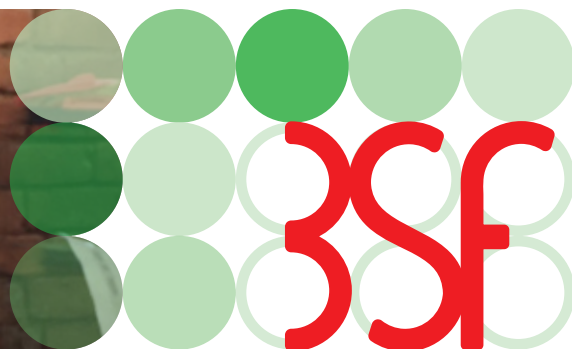

Stichting Benares SchoolFonds

EEN BIJZONDERE START

Deev Diwali is het belangrijkste religieuze feest van de heilige stad Varanasi. Twee weken na Diwali zette Shiva voor het eerst voet op aarde - in Varanasi. Zijn opvallend kleine voetafdrukken zijn nog steeds te zien bij Dasaswamedh Ghat.

Om dat feit te herdenken reizen honderdduizenden pelgrims jaarlijks naar de stad. Met olielampjes stellen ze zich op aan de oevers van de Ganges, en vormen bij zonsondergang een schitterende boog van licht langs de rivier.

Wie precies op dat moment het Ganges View Hotel wil bereiken - zoals onze secretaris-penningmeester en onze voorzitter - moet de taxi uit en de laatste twee kilometer, met koffers, rugzak en cello, meedeinen in de mensenmassa. Honderd meter voor het hotel zat de menigte muurvast.

Dankzij onze *local knowledge* wisten we via achterafstraatjes het hotel te bereiken - het begin van een enerverende periode. <

Bestuursbezoek Varanasi 2019: Conny, Maurien, Jantine, Alet en Marien, hier aan de maaltijd in restaurant Haifa

INHOUD

1. Asha Deep School	2
2. Ashray School	4
3. Little Stars School	6
4. Jeevan School	8
5. Individueel programma	10
6. Vatsalya's Udayan School	11
Facts & Figures	bijlage

NIOS

Ieder jaar schrijven 350.000 studenten in India zich in bij het NIOS, het National Institute of Open Schooling. Daarmee is het NIOS het grootste Open Schoolsysteem van de wereld. Via het NIOS studeren leerlingen zelfstandig voor de examens van klas 10 en van klas 12. Ook beroepsopleidingen kunnen via dit systeem gevolgd worden. Alle examens leveren diploma's op die gelijkstaan aan schooldiploma's. Kinderen kunnen zich de vakken eigen maken via zelfstudie en in hun eigen tempo. Op welke manier je je de stof eigen maakt, is niet van belang. Ook online-instructie is een mogelijkheid. Een gebruikelijke manier is het volgen van lessen in speciale studiecentra (Learning Centres). Examens doe je per vak en wanneer je wil (On Demand Examination System).

Om verschillende redenen kunnen kinderen kiezen voor het NIOS. De hoge kosten van regulier onderwijs in de klassen 9 tot en met 12 kunnen een rol spelen. Maar ook de mogelijkheden van de student. Enerzijds vraagt zelfstudie veel discipline, anderzijds kun je in je eigen tempo werken en de stof per vak afwerken.

Van onze scholen biedt alleen **Little Stars School** onderwijs tot en met klas 12. **Asha Deep School** stuurt haar studenten na klas 8 eerst twee jaar naar het NIOS, om de kosten te drukken; de laatste twee jaar gaan ze naar een gewone school. Asha Deep geeft de leerlingen van klas 9 en 10, naast de lessen die ze krijgen in een studiecentrum, 's middags extra bijlessen. **Jeevan School** stuurt haar beste leerlingen naar scholen, de anderen studeren via het NIOS en worden door de eigen leraren van Jeevan begeleid. De beroepstrainingen die de **Vatsalya School** in Jaipur biedt, worden binnenkort aangemeld bij het National Skills Qualification Framework (NSQF), het NIOS voor beroepsopleidingen. Examens kunnen op tien niveaus worden gedaan en leveren erkende diploma's op.

Het Indiase Open Schoolsysteem biedt alles bij elkaar een goed alternatief voor de gewone school. <

ASHA DEEP SCHOOL

- > 190 leerlingen
- > 18 leraren + 3 parttime arts-docenten
- > Bijdrage BSF € 9.058,50 incl. vervolgonderwijs

De achtklassige Asha Deep School is schitterend gelegen aan de Ganges. Het gebouw wordt gehuurd, en de huur wordt ieder jaar hoger. Daarom wil directeur Connie Rao heel graag op termijn een eigen school bouwen. Dan maar zonder dat prachtige uitzicht!

Seema, oud-lerares op Ashray School, geeft nu enkele uren per dag les op Asha Deep School. Ze spreekt enthousiast over de sfeer op de school, de open en leergierige leerlingen en de vrijheid die Connie Rao haar leraren geeft bij de invulling van het week-thema. Iedere week worden alle vakken rond een bepaald thema gegeven. Niet altijd weet je voldoende van dat thema, zegt Seema, en dan moet je aan de slag op internet. Zo leer je als onderwijzer steeds bij.

Connie Rao is een bijzonder mens. Ze is er voor iedereen, biedt een luisterend oor aan leerlingen die het moeilijk hebben, geeft onderwijzers goede raad, en is een morele steun voor de ouders die soms in erbarmelijke omstandigheden leven.

CONNIE IN NEDERLAND

Connie was in de zomer van 2019 in Nederland, op doorreis vanuit de VS waar zij haar zieke moeder had bijgestaan in haar laatste weken. Ze bezocht haar zoon die in Wageningen studeert. We hadden Connie nog nooit in westerse kleren gezien. Ze leek ineens kleiner dan in haar statige sari!

Het was grappig om met haar in Zeeland de Delta-werken te bekijken; heel wat anders dan vergaderen in Varanasi over schoolzaken. In alle rust, ver van al haar werk, spraken we over persoonlijke zaken. We hebben elkaar beter leren kennen.

We hoorden onder meer dat de school een legaat krijgt vanuit Amerika. Dat was een enorme verrassing voor Connie. Nu hoopt ze haar droom waar te maken: een eigen schoolgebouw. Ze overweegt een plek wat verder weg, waar minder scholen zijn.

Het legaat is hopelijk net genoeg om een stuk grond te kopen. Er zal nog veel geld bij moeten voor het gebouw. We zoeken naar mogelijkheden om haar daarbij te helpen.

Connie Rao en adjunct-directeur Siddharth Singh

Wij wandelen met haar door de wijk waar haar meeste leerlingen wonen. Het valt op hoe fijn mensen het vinden dat ze langskomt, hoe goed ze iedereen kent en hoe warm haar belangstelling is. Dat is geen pose, zo is ze echt.

Een paar dagen later nemen enkele bestuursleden interviewtjes af van ouders. Dat doen ze samen met adjunct-directeur Siddharth Singh. Hij blijft vanwege zijn handicap in de riksja zitten die de nauwe straatjes van de wijk niet in kan; de ouders komen naar hem toe. Zij spreken vrij in zijn aanwezigheid. En dat levert mooie verhalen op (zie verderop).

Muheem

Onderdeel van de naschoolse *Cool School* is het *life-skills*-programma voor de oudere leerlingen. We spraken de pas afgestudeerde Swati Singh die de gender-gerelateerde lessen geeft. Zij doet dit op een leuke, interactieve manier. Net als Nienke vorig jaar krijgen wij een uitstekende indruk van haar. Swati is jong, flitsend, zeer expressief en buitengewoon intelligent. Ze heeft goed contact met de jongeren en gebruikt veel humor. Swati is hoofd van Muheem, een door haar opgerichte ngo die zich richt op het verbeteren van de omstandigheden van vrouwen en meisjes (www.muheem.org). In alle openheid worden zaken als menstruatie, voorheen een taboe-onderwerp, door haar in de klas besproken. BSF stelt € 1.000 ter beschikking voor de verdere ontwikkeling van dit mooie initiatief.

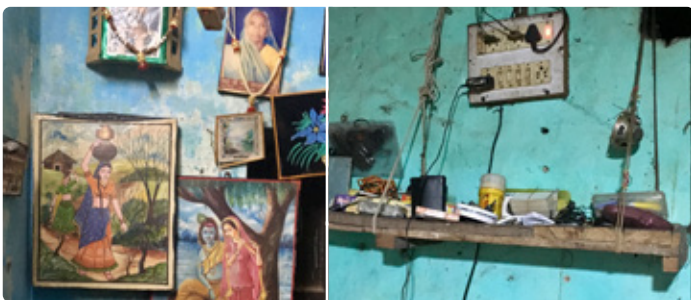
Swati Singh

Heel blij was Connie met een schenking voor drie jaar van € 2.500 per jaar door *One Percent Scheme*, een groep zakenmensen in Engeland. Het geld is bedoeld voor *teachertraining* en technologie in de klassen: laptops en overheadprojectors.

Samen met Jeevan School werd een *science fair* georganiseerd, een creatieve manier om de exacte vakken te onderwijzen. Iedere school nam acht experimenten voor zijn rekening rond de thema's water, aarde, vuur en lucht. Als de aantekeningen die de kinderen maakten van de experimenten correct waren, kregen ze de snack die bij dat experiment hoorde. De leerlingen vonden het prachtig: aanschouwelijk onderwijs, interactie met andere scholieren, en snacks op de koop toe. Als het aan hen ligt, komt er volgend jaar weer zo'n fair.

Interviews met ouders

Samen met Siddharth Singh, de adjunct-directeur van Asha Deep School, interviewden bestuursleden Alet Meurs en Maurien Wetselaar enkele ouders van leerlingen.

'Wij zien dat de wijk Nagwa in de afgelopen jaren is veranderd: het lijkt beter te gaan. Vrijwel alle kinderen gaan naar school, de huisjes zien er beter uit. Vroeger was er alleen het hoogstnoodzakelijke, een bed en wat keukengerei. Nu staat er hier en daar een leuk tafeltje in huis en hangt er iets moois aan de muur. We zien mobiele telefoons aan hun opladers. We zijn benieuwd naar de veranderingen door de jaren heen. Daarom vragen we de ouders hoe het leven voor hen als kind was, en hoe het nu voor hun kinderen is.

De interviews doen we bij de autoriksja op straat, Siddharth vertaalt. Het zijn leuke gesprekjes, waarin we een glimp te zien krijgen van de gevoelens van de ouders als zij over hun eigen kindertijd spreken, en van de dromen die zij hadden. En ook horen we hoeveel er voor hun kinderen veranderd is.'

Op de volgende pagina's zijn de interviews te lezen.

Vrijwilligers

Dit schooljaar waren er maar liefst vijf vrijwilligers op Asha Deep, allemaal even capabel. Ze namen Connie veel werk uit handen. Een van hen was de Amerikaanse **Dorothy Swan** die Connies Engelse les overnam. We spraken Dorothy en tekenden haar verhaal op. Ze is geen jonge doorsnee-vrijwilligster op Asha Deep School, maar een uiterst vitale Amerikaanse dame van 83 (!). We spraken haar tijdens de lunchpauze. <

DOROTHY SWAN

Ik kom uit Santa Fe, Californië, net als Connie. Toen zij naar India ging en daar een school oprichtte, was ik als lerares erg benieuwd. Anderhalf jaar geleden overleed mijn man. Ik wilde niet bij de pakken neerzitten, en schreef Connie: 'Kan ik naar Varanasi komen en iets voor jou en de school doen?' Ze antwoordde: 'Ja!' - en hier ben ik.

Dorothy Swan in gesprek met bestuurslid Maurien

In mijn loopbaan specialiseerde ik me in 'English as second language'. Deze ervaring gaf mij een uitstekend uitgangspunt voor mijn werk hier. Ik blijf in ieder geval tot het eind van volgend schooljaar, juni 2021. Daarna zien we wel.

Als ik de kinderen van Asha Deep een klusje opdraag, doen ze enorm hun best. Daar was ik in de States niet aan gewend. Mijn mond viel open, de eerste keer. Ze zijn ook heel zelfstandig, hebben niet veel instructie nodig. De kinderen zijn duidelijk gewend om hun ouders te helpen. Soms is het een uitdaging om hun aandacht vast te houden. In de kleine klaslokalen zitten ze heel dicht op elkaar, en ze stoeien graag. Ik zie dat meer als een teveel aan energie dan als agressie. Niemand klaagt erover - behalve de leraar.

Vandaag behandelde ik in de vijfde klas het verhaal van 'The big fat enormous lie'. Een jongetje jukt tegen zijn vader over een koekje dat hij opgegeten heeft. Het leugentje is een klein monstertje dat groter en groter wordt. Uiteindelijk vertelt het jongetje zijn ouders de waarheid, en het monster verdwijnt. Een van de leraressen hielp met vertalen. We praatten in de klas over jokken: wanneer is dat echt liegen, en wanneer een leugentje om bestwil? Als je jukt, doe je dat vaak omdat je ergens bang voor bent - voor straf of voor iets anders. We werden het erover eens dat je moedig moet zijn om de waarheid te zeggen.

Een paar oud-leerlingen van de school hebben me wegwijis gemaakt in de stad. Ze vertelden me waar een goeie kapper zit - die is inderdaad erg goed - en ze hebben me geleerd om een rikshadriver uit te leggen waar ik heen wilde. Ik heb in de States geen jonge mensen ontmoet die zo vriendelijk, zo toegewijd zijn.

Ik loop graag van huis naar school, maar op mijn leeftijd moet ik toch een beetje voorzichtig zijn. Laatst ben ik bijna door een koe op de horens genomen. Ik moet hier beter uitkijken dan in Californië.

Mijn beeld van de Asha Deep School is buitengewoon positief. Connie-ma'am heeft daar alles mee te maken. Soms vragen studenten haar om advies, en dan weet ze precies de kern te raken. Het is prachtig dat ze zo diep kan ingaan op de problemen van jonge mensen.

ASHRAY SCHOOL

- > 95 leerlingen
- > 9 onderwijzeressen
- > Bijdrage BSF € 8.000

De Ashray School, met zijn kleuterschool in Nagwa en zeven kleine basisschoolklassen in het mooie nieuwe schoolgebouw aan de rand van de stad, hoopt dit jaar officieel geregistreerd te worden.

Dan zal het nieuwe gebouw zich vullen met meer leerlingen en tot een volwaardige school kunnen uitgroeien. Manager Rakesh Saraogi kan niet wachten tot het zover is.

Onze bestuursleden Maurien, Alet en Jantine, die Rakesh Saraogi nog nooit hadden ontmoet, moesten even wennen aan zijn alomtegenwoordigheid, de stelligheid van zijn meningen en zijn luide stem. Hij beheerste de jaarlijkse *Annual Function* volledig.

Dat mocht overigens de pret niet drukken. De kinderen gaven een mooie voorstelling en genoten duidelijk. Tot onze verrassing was er een nieuw onderdeel: karate.

Schoolregistratie

Bij de lunch in zijn huis, een paar dagen later, liet Rakesh een ander gezicht zien, dat van een schooldirecteur met zorgen. De registratie van de nieuwe school, die na veel problemen bijna rond leek, was stilgelegd vanwege de landelijke verkiezingen. Alles stagneert dan in India, zo gaat dat.

Met een nieuwe regering komen er nieuwe regels. Nu zijn de kosten voor registratie opgelopen tot bijna € 5.000. Dat is veel geld. Als dat geld er bij het begin van het nieuwe schooljaar niet is, moeten de lessen stilgelegd worden.

Zonder registratie krijgt de school het moeilijk. Dit jaar al moest Rakesh 26 betalende leerlingen weigeren. Zij zouden niet kunnen doorstromen naar middelbaar onderwijs omdat de Ashray School

Lunchoverleg, thuis bij Rakesh en zijn vrouw

geen formele erkenning heeft. Met 26 maal Rs 300 per maand had Rakesh een Engelse leraar aan kunnen stellen. Het verdienmodel van de Ashray School is afhankelijk van betalende leerlingen. Daardoor kan het onderwijs voor de arme kinderen gratis zijn.

Gezien het grote belang van registratie heeft het bestuur besloten € 2.500 daarvoor ter beschikking te stellen.

Met Rakesh en alle onderwijzeressen bezochten wij de bruiloft van Sunita. Zij en haar zus Suman, uit een heel arm gezin, zijn aangesteld als junior-onderwijzers in de kleuterschool. Allebei hebben ze dankzij ons individuele programma kunnen studeren tot en met klas 12. Met de kleuters kunnen ze ondervijervaring opdoen. Door haar baan op de school bleek Sunita plotseling aantrekkelijk als huwelijkskandidaat!

Als alle bruiden maakte ook Sunita een nerveuze en weinig gelukkige indruk. Er is veel onzekerheid bij gearrangeerde huwelijken. De partners zien elkaar bij de ceremonie vaak voor het eerst.

Het schoolteam had een vracht aan cadeaus bij zich. Heel mooi om te zien hoe groot de cohesie in zo'n groep onderwijzeressen is, en met hoe grote vanzelfsprekendheid ze van hun zeer lage salaris talloze sari's hadden gekocht. Daar doet Sunita waarschijnlijk haar hele leven mee.

We maakten op de school een bibliotheekles en een karateles mee. Allebei uitstekende lessen door geweldige leraren. Daar word je blij van.

Ook een picknick stond op het program. In een ongekend frisse en groene parktuin aan de andere kant van de Ganges, vol fruitbomen en moestuinen, brachten wij een heerlijke middag door. Ver van de viezigheid, herrie en stank van de stad.

Marien en Conny, voorzitter en secretaris, onlangs vijftig jaar getrouwd, deden daar naar goed Indiaas gebruik hun bruiloft nog eens dunnetjes over, met bloemenkransen en taart, ten overstaan van zestig juichende en klappende kinderen.

Kan het mooier? <

LAXMI

Laxmi blijft buiten de riksja staan, haar man komt later nog even langs om ons te begroeten. Laxmi heeft twee zonen, Anuj (klas 2) en Ajay (klas 4), en twee dochters, Anju (klas 3) en Anjali (klas 6). Alle vier zitten op Asha Deep School.

Waar woonde u als kind, en hoe woont u nu?

Ik woonde in een dorp buiten Benares. Mijn ouders waren heel arm. We woonden in een kleine lemen hut in het dorp. Vader was wever, en mijn moeder deed klusjes. Ik ben tot de 3e klas naar school geweest. Nu wonen we in een stenen huisje in de wijk Nagwa. Wij hebben 'cooking gas' en elektriciteit. Wij wonen hier met het gezin en enkele familieleden.

Hoe speelde u, en hoe spelen uw kinderen?

Als meisjes speelden we binnen, met stenen balletjes, een soort knikkers, en met grotere ballen. Mijn dochters zijn meestal in huis. Zij spelen daar en helpen mij. Mijn zonen spelen vaker buiten, bijvoorbeeld met hun vlieger. Ze hebben ook een mobiele telefoon, maar daar mogen ze niet de hele tijd op van hun vader.

Wat was vroeger het belangrijkste bij jullie thuis? En wat nu?

Vroeger was geld het belangrijkste. En nu school. Ik wil dat de meisjes en de jongens naar school gaan.

Hoe gingen jullie in de buurt met elkaar om? En hoe nu?

Wij hadden vroeger heel veel contact in de buurt. Ik vind dit veel minder geworden, mensen hebben minder tijd. Ook ik werk, als schoonmaker bij een andere familie, en ben minder thuis.

Wat waren uw dromen als kind, en wat droomt u voor uw kinderen?

Mijn belangrijkste droom was dat ik mijn familie kon ondersteunen. Voor mijn kinderen droom ik dat zij een goede opleiding krijgen en daardoor een betere baan.

3

LITTLE STARS SCHOOL

- > 900 leerlingen
- > 35 leraren (deels parttime)
- > Bijdrage BSF € 25.000

Met negenhonderd leerlingen is Little Stars School de grootste school die wij als stichting ondersteunen. De school biedt het volledige onderwijspakket, van kleuterschool tot en met klas 12. Dat is een unicum in de wijk.

Little Stars School heeft twee schoolgebouwen. De Nederlandse vrijwilliger Pierre Satijn heeft zich jarenlang ingezet voor de realisering van het nieuwe gebouw. De leerlingen zijn er enorm trots op.

Het eerste wat ons opviel bij onze gebruikelijke ronde door de school waren de smartboards. Geen van onze scholen heeft die. Er zijn er drie geschonken en geïnstalleerd door een Indiase ngo in Delhi. Dit is steun uit India zelf, zoals wij dat graag zien; alleen is steun in natura niet zichtbaar in de jaarcijfers.

Kabbadi, het populaire Indiase tikkertje

Children's Day

Jaarlijks maken wij *Children's Day* mee, de sportdag en de voedselmarkt. Bij prachtig versierde stalletjes verkopen de kinderen hun eigengemaakte hapjes. De officiële gasten mogen de stalletjes openen en betalen dan een extra forse prijs voor de

versnaperingen. Inventieve kinderen laten hun kraampjes wel drie keer openen... Als ze boffen, halen ze een leuk zakcentje op. Maar het is ook maar één dag per jaar *Children's Day*!

Directeur Asha Pandey maakt altijd dankbaar gebruik van onze aanwezigheid. We knippen linten door en geven het startsein voor de activiteiten.

Asha Pandey

Op een gewone schooldag wordt er hard gewerkt in de klassen. De leerlingen luisteren aandachtig naar hun leraren. Rust, concentratie en discipline vallen op, net als het gebruikelijk grote aantal mannelijke leerkrachten, velen jong en enthousiast.

SPONSORKINDEREN

Sponsorkinderen op Little Stars School krijgen een warme wintertrui. Dankzij individuele sponsors is het onderwijs voor deze kinderen, de allerarmste, kosteloos. De andere leerlingen kopen zelf hun uniform en boeken, en betalen een jaarlijkse schoolbijdrage van Rs 1200 (€ 15).

Jonge leraren, vaak nog studerend, doen in LSS ervaring op en verdwijnen dan vaak naar een beter betaalde baan. Dat is jammer. Maar sinds de salarissen op LSS dankzij onze sponsor Globewise met 15% zijn verhoogd is het gelukkig gemakkelijker geworden goede nieuwe onderwijzers te krijgen.

Het management van de school is stabiel, met toegewijd personeel, dat een vanzelfsprekende autoriteit heeft.

De hostelmeisjes

Het hostel heeft 33 meisjes, meer dan ooit. Naast de vaste groep worden er regelmatig meisjes binnen gebracht voor korte tijd. Dat geeft Asha Pandey veel zorgen, maar ook veel plezier. Ze geniet duidelijk van haar meisjes. Die zien er goedgekleed en gezond uit. Het ontbreekt ze aan niets. Ze maken een blijde en gelukkige indruk, ondanks hun problematische achtergrond.

Asha Pandey heeft met school en hostel een indrukwekkend project tot stand gebracht in Nagwa, waar heel veel kinderen van profiteren. <

DHOLU

Dholu komt in de riksja zitten. Zijn zonen en enkele burens luisteren mee. Dholu heeft een getrouwde dochter en twee zonen, Litan (klas 11) en Mithun (klas 10). Ze zaten allebei op Asha Deep School en vervolgen nu, gesponsord via hun oude school, hun scholing elders.

Waar woonde u als kind, en hoe woont u nu?

Ik kom uit een gezin van tien kinderen en groeide op in West-Bengalen. Wij moesten allemaal meewerken in huis of buiten, water halen, de vloer vegen of werken op het land.

Ik kon niet naar school. Om werk te zoeken zijn mijn ouders 25 jaar geleden naar Benares getrokken.

Mijn ouders zijn jong gestorven.

Wij wonen met andere Bengaalse gezinnen op een ommuurd stuk land midden in de wijk, in hutjes.

Ik ben riksja fietser en fiets kinderen naar school.

Mijn dochter kon niet naar school gaan, omdat wij het destijds moeilijk hadden. Mijn beide zonen gaan nu wel naar school.

Hoe speelde u, en hoe spelen uw kinderen?

Ik voetbalde buiten met andere kinderen en speelde 'kabbadi', een soort tikkertje. Mijn kinderen spelen op hun mobiele telefoon. Ik weet niet wat zij er precies op doen, maar ik merk dat ze er veel in opzoeken en dat zij met anderen praten.

Wat was vroeger het belangrijkste bij jullie thuis? En wat nu?

Vroeger én nu: dat je gerespecteerd wordt. En nu ook dat de kinderen naar school gaan, ik ondersteun dat volledig.

Hoe gingen jullie in de buurt met elkaar om? En hoe nu?

Wij hadden vroeger veel contact met buurtgenoten. Ook nu nog is het contact intensief, we zorgen voor elkaar.

Wat waren uw dromen als kind, en wat droomt u voor uw kinderen?

Ik had dromen, maar die zijn niet uitgekomen. Ik ben riksja fietser geworden. Voor mijn kinderen droom ik dat zij het beter krijgen dan ik. Dat zij werk vinden, dat mensen hen respecteren en dat zij iets bereiken in het leven.

4

JEEVAN SCHOOL

- > 190 leerlingen
- > 12 onderwijzers + 3 parttime
- > Bijdrage BSF € 8.000

Schoolhoofd Kati Richter en manager Sheelu Kujur runnen school en hostel van Jeevan op voorbeeldige wijze. In het hostel worden ongeveer 35 kinderen uit de nabijgelegen sloppenwijk opgevangen. De school biedt hun en ongeveer 150 andere kinderen uit de buurt modern Montessori-onderwijs.

School en hostel liggen aan een heerlijke speelplaats, waar ook ruimte is voor bloemperken en een kleine moestuin.

Rekenen blijft lastig voor de Jeevanleerlingen. Ieder jaar organiseert Kati een *math market*: met speelgoedgeld 'kopen' kinderen groente, fruit, cadeautjes voor hun moeder, kleren voor zichzelf. Er mag alleen Engels worden gesproken. Dat valt niet mee. Zelfs de leraren gaan regelmatig in de fout.

Voorzitter Marien kreeg dit keer als taak met leerlingen te schaken. Tot zijn genoegen won hij alle potjes, al speelden sommige kinderen zeker niet slecht.

Dan, een van de oprichters van Jeevan, had die dag een dubbelrol: bedelaar en even later inspecteur van de belastingen. Beide rollen vervulde hij met verve.

Radha, die erg slecht was in rekenen en er een hekel aan had, zit nu in een speciaal klasje van drie. 's Morgens werken ze onder leiding van oud-student Anil twee uur in de techniekklas. Ze repareren meubilair, draaien nieuwe lampen in, dat soort dingen. Nuttig voor hen, maar ook voor de school! 's Middags volgen ze de reguliere lessen, soms krijgen ze zelfs privéonderwijs; zo geeft leraar Dan Radha rekenen, ze heeft nog geen les gemist!

Er wordt goed gewerkt op de school, met mooie en uitgekende materialen. Het aantal leerlingen is gegroeid naar 190, de oudsten

gaan inmiddels naar klas 9, 10, 11 of 12. Dat doen ze met zelfstudie en *coaching* via de Open School, of op andere scholen. Volgens Sheelu Kujur is de aansluiting op het vervolgonderwijs nog steeds niet optimaal. De achtergrond van de kinderen, de alcoholverslaving van hun ouders, de verwaarlozing, die poets je niet zo gauw weg. Maar Kati blijft vol energie en toewijding werken aan haar kids.

Ze probeert zo veel mogelijk te compenseren wat de kinderen tekortkomen: ze geeft ze alle aandacht, leert ze over de natuur, geeft ze een eigen moestuintje, en neemt ze mee naar buiten. Een organische boerderij, nabijgelegen watervallen, en, als klap op de vuurpijl, een zomervakantie aan zee, een ongekende belevenis voor kinderen én leraren. Want ook die hebben vaak nog nooit de zee gezien.

De aandacht voor eten is groot op Jeevan. Er wordt veel zorg besteed aan de maaltijden. Geen enkele is simpel, er is altijd wat extra's of bijzonders.

Vlak voor onze vergadering had Kati muffins gebakken. Het rook heerlijk in het gebouw. De tweede lading werd door een leerling afgebakken. Die had helaas de muffins met houten schaal en al in de oven gezet. Even later moesten de ramen worden opengegooid om de walm en de brandlucht kwijt te raken!

Constant lopen kinderen Kati's kamer in en uit en altijd mogen ze hun zegje doen, vergadering of niet.

Het gaat goed met Jeevan; de school heeft dankzij de steun van een groot bedrijf extra geld. De leraren raken meer en meer thuis op de computer. Sommigen volgen de computerles van de hoogste klassen! Ze krijgen een goed salaris en op het eten hoeft niet bekibeld te worden.

Nog steeds ligt een prachtig stuk grond in Sarnath klaar om bebouwd te worden. Daar moeten te zijner tijd Jeevans nieuwe school en hostel komen. Maar dat kan nog jaren duren. <

KATI MA'AM

Kati Richter, hoofd van de Jeevan School, is een bijzondere vrouw. Ze heeft zichzelf een bijna onmogelijke taak opgelegd, maar vervult die met overtuiging en optimisme. Haar man, arts Sven Cysarek, woont de helft van het jaar in Duitsland, hun vijfjarige zoon Johann is permanent bij Kati. Johann groeit op tussen talloze Indiase leeftijdgenootjes en spreekt vloeiend Hindi. Net als de andere kinderen noemt hij zijn moeder 'Kati ma'am'. Alleen in het Duits is zij 'mammie'. In haar drukke leven vindt Kati nog ruimte voor haar studie psychologie. Sven en zij verwachten in april hun tweede kind.

Bestuursleden Alet en Maurien interviewden haar.

Hoe kwam je in Varanasi terecht en waarom bleef je er? Hoe past dat in je gezinssituatie?

Ik was niet van plan lang te blijven, slechts een jaar of vijf. Maar als je eenmaal met kinderen werkt voel je je verantwoordelijk voor hen. Als je ze een inkijkje geeft in hoe een betere toekomst eruit zou kunnen zien, dan kun je onmogelijk meer terug, zeker niet als er niemand is om je job over te nemen.

Daar komt bij dat het zorgen voor kinderen onwillekeurig een band schept. Acht jaar geleden zou ik nog hebben kunnen weggaan, met maar een klein beetje slecht geweten, maar nu? In elk geval passen de hostelkinderen heel goed bij mijn gezinssituatie, omdat ze nu deel van mijn gezin uitmaken.

Voor mijn 'selfmade' zoon is het hostel een fantastische omgeving om op te groeien, hij is bevoorrecht de hele dag zoveel vriendjes om zich heen te hebben. Plus, een groot deel van het jaar ver weg zijn van de overconsumptie in Duitsland heeft zijn bijkomende voordelen. Ik wil dat hij blij kan zijn met kleine cadeautjes of een paar snoepjes. Ik wil dat hij dingen ervaart in plaats van consumeert. Dat gaat heel goed op een plek - het hostel - waar alle kinderen van alles evenveel krijgen, en ik degene ben die de cadeautjes uitkiest.

Sven is mijn beste vriend en mijn echtgenoot. We leerden elkaar kennen toen ik al in India woonde. Als we samen zijn leven we in elkaars nabijheid, als we gescheiden zijn is er een grote afstand tussen ons. Het vinden van de balans daartussen is niets nieuws voor ons. Ik denk dat we daar heel goed mee jongleren. Iedere manier van leven heeft zijn nadelen en problemen, maar op z'n minst zal ons leven nooit saai zijn. En we hebben het enorme voorrecht weloverwogen ons eigen pad te hebben kunnen kiezen. Dat kunnen maar weinig mensen om ons heen zeggen.

Wat maakt dat je 's morgens je bed uitkomt?

Waarom ik door blijf gaan is moeilijk te zeggen, vooral als je

bedenkt hoe emotioneel uitputtend het dagelijks leven hier kan zijn. Het gevoel dat het zin heeft, dat ik hier thuishoor, dat het mijn plicht is, en dat ik iets doe waarvoor je zou willen sterven, dat maakt allemaal deel uit van het antwoord.

De manier waarop ik de wereld zie is prachtig getroffen in De Pest van Albert Camus: 'Ik heb geen idee wat me te wachten staat of wat er gebeurt als dit alles eindigt. Op dit moment weet ik: er zijn zieke mensen en die moeten genezen worden.'

Ik heb in mijn leven veel angst en verdriet gekend. Ik kan huilen om de vele trauma's waaraan onze kinderen blootgesteld zijn en waarmee ze moeten leven. Ik maak me zorgen over de toekomst van onze planeet, over de toekomst van de kinderen in het hostel, over de toekomst van de kinderen die ik op de wereld zet. Tegelijkertijd is dat allemaal niet belangrijk. Tenminste, het is niet zo belangrijk dat ik daardoor uit het oog verlies dat er op ditzelfde moment kinderen zijn voor wie niet goed gezorgd wordt - en zij hebben zorg nodig.

Door willen gaan ondanks de waanzin van alles, dat is geloof ik wat mij 's morgens uit bed krijgt. Hoewel, niet letterlijk: meestal is een knallende deur genoeg, of schreeuwende kinderen.

Hoe zie je je rol nu en in de toekomst?

Ik hoop in de toekomst overbodig te zijn, ik zou op mijn oude dag graag alleen maar mooie dingen willen doen, mandala's en muurschilderingen maken, werken in de tuin, dat soort dingen. En onderzoek doen naar effectievere onderwijsmethodes. Nu is mijn rol een heel andere, iets tussen politieagent en poetsvrouw in.

Maar serieus: ik denk dat mijn huidige rol niet alleen te maken heeft met implementeren, maar vooral met het handhaven van de geïmplementeerde structuren. Iets nieuws beginnen, een nieuwe activiteit, regel, programma of ritueel invoeren, is betrekkelijk eenvoudig. Maar om ingevoerde structuren permanent te laten worden, en om te zorgen dat leerlingen en leraren zich die eigen maken, dat vraagt een flinke inspanning en veel doorzettingsvermogen - en een beetje perfectionisme.

Wat zijn je doelen voor de komende vijf jaar?

Mijn bachelor psychologie halen, ons tweede kind ter wereld brengen, promoveren, een 'fellowship' krijgen op de Banaras Hindu University als onderzoeker en sociaal activist, en de start meemaken van de bouw van onze school en hostel buiten de stad.

Morgen win je de loterij, 100.000.000 rupees. Wat zou je ermee doen?

1. Pizza's bestellen voor alle schoolkinderen.
2. Met z'n allen op winterkamp gaan in de Himalaya.
3. Een fonds opzij zetten om een teacher training center te starten als onderdeel van onze toekomstige school buiten de stad.

Wat doe je in je vrije tijd, als je die al hebt?

Ik kijk naar films of lees terwijl ik eet. Het lijkt verloren tijd als ik eet zonder dat te doen. Ik speel graag viool en piano, maar oefen heel weinig, dus ik blijf waarschijnlijk hangen op het lage niveau dat ik nu heb.

Ik houd van dansen, en doe dat regelmatig, drie keer per week hebben we dansklassen op school. Ik ben erachter gekomen dat de enige manier om in India mijn hobbies te blijven uitoefenen is: werk en plezier combineren.

Met de kinderen maak ik graag traditionele zandmandala's. Afgelopen Diwali maakten we een rangoli (een mandala van gekleurd zand op de grond). We werkten er drie uur aan. Binnen een kwartier maakte onze hond er zijn slaapplek van. Zo laat het leven ons zien dat niets voor altijd is.

Namrita (grote foto links), Akshya, Himshera en Anjali

INDIVIDUEEL PROGRAMMA

- > Tot en met klas 12
- > 18 leerlingen
- > Budget € 7.175 (bijdrage BSF 100%)

In 2003 startten wij onze stichting met dit programma. Achttien kinderen gaven we toen de kans naar school te gaan, ieder met een eigen Nederlandse sponsor. Dat aantal groeide in de loop van de jaren tot meer dan zestig leerlingen.

Omdat wij de volledige kosten van dit programma betalen, werd het te duur. We besloten het programma af te bouwen en individuele sponsoring te verleggen naar onze scholen. Nog maar achttien leerlingen zijn er over in ons individueel programma. Dat maakt de jaarlijkse bijeenkomst met hen en hun ouders, op het dak van Manish Bhatia's huis, intiem. Samen met accountant Surendra Srivastava staat computerleraar Manish al jaren garant voor een soepel lopend programma. Dat kunnen we met een gerust hart aan hen overlaten.

De leerlingen zijn duidelijk blij ons weer te zien. Ook wij verheugen

Rupali Mehrotra, sponsorleerling op Little Stars School

Twee van onze leerlingen volgen een technische opleiding, worden loodgieter of elektriciën. Zo'n beroepsopleiding is een goed alternatief voor wie geen echt studiehoofd is. Die mogelijkheid zouden we graag aan meer leerlingen bieden. We gaan met onze scholen de wenselijkheid ervan bespreken. Surendra en Manish zouden daarbij in de toekomst nog een rol kunnen spelen.

Wij sluiten onze bijeenkomst af met het gebruikelijke heerlijke etentje met Manish en Surendra. Manish' vrouw en dochters koken en bedienen ons, ze eten nooit mee. Zo hoort dat in India.

Individuele sponsoring op onze scholen

Ook op onze scholen sponsoren wij individuele kinderen die te arm zijn of die naar de hogere, duurdere klassen gaan. Dat zijn er inmiddels eenentwintig. Zo garanderen wij een volledige schoolopleiding voor al onze leerlingen. <

DIVYA JYOTI

Anand is een van de eenentwintig studenten die naar gehandicaptencentrum Divya Jyoti komen. Daar staat Sheela met haar vrijwilligers klaar om hun dag in dag uit een leuk, leerzaam en nuttig programma aan te bieden. Ze mediteren, zingen, doen lichamelijke oefeningen, waar mogelijk ook wat leerspelletjes. En ze knutselen, niet zomaar, maar om hun spulletjes te verkopen. Daarmee verdienen de studenten een klein zakcentje; hun familie laten ze zo zien dat ze wel degelijk iets in hun mars hebben.

Anand (22 jaar) is spastisch, en zwaar gehandicapt. Hij kan niet praten en heeft geen kracht in zijn handen, wel in zijn voeten.

Daar doet hij alles mee, zelfs ja en nee zeggen. Hij schrijft met zijn voet, maakt er papieren zakjes mee en verft kaarsenhouders. Hij scrollt ermee door zijn mobiele telefoon om ons een foto van zijn moeder te laten zien. Anands mondspieren zijn erg zwak, zodat hij geen vast voedsel kan eten. Met veel geduld en liefde voert de staf hem geprakt voedsel en sap.

Anand is al jaren bij Divya Jyoti, hij lijkt het naar zijn zin te hebben. Wij hebben grote waardering voor de niet-aflattende steun van de organisatie aan jonge mensen als Anand.

VATSALYA SCHOOL

- > 110 leerlingen
- > 10 leraren
- > Bijdrage BSF € 7.500

De Vatsalya School, onderdeel van de campus Udayan, ligt vlakbij de stad Jaipur in de zandige woestijnstaat Rajasthan. Toch groeien er bomen in het zand en wordt er, dankzij een vernuftig irrigatiesysteem, groente verbouwd. Het is een oase van groen en van stilte. Een bijzondere plek.

'Stick to the plan', zegt onze grootste sponsor altijd. Dat zouden wij tegen Jaimala Gupta moeten zeggen. Jaimala, samen met haar man Hitesh de grondlegger van Vatsalya, loopt over van de plannen en is impulsief. Die twee eigenschappen maken dat er op school en campus ieder jaar veel verandert.

Jaimala's zoon Kartikey, die als manager veel taken van zijn moeder heeft overgenomen, is al even gedreven om nieuwe plannen uit te voeren. Dit jaar heeft de school vergunning les te geven tot en met klas 10. De leiding hoopt dat de school daardoor aantrekkelijker wordt voor nieuwe leraren. Tot nu toe was het moeilijk die te vinden voor de afgelegen plattelandsschool.

De Engelstalige kleuterschool is niet van de grond gekomen. De in Engeland wonende Indiase sponsor stelde hoge eisen. Daaraan kon Vatsalya niet voldoen; het bleek onmogelijk een goede Engelse onderwijzer te vinden, zelfs met een salarisdod dat vele malen hoger lag dan dat van de andere leraren. In plaats van

CHANDA

Dit is Chanda. Ze werd naar Vatsalya gebracht toen ze amper drie jaar oud was. Haar ouders waren gestorven, haar oma bedelde om Chanda en haar zusje te eten te kunnen geven. Nu is Chanda 19 jaar, ze heeft haar examen klas 10 gehaald, en is een ervaren *blockprinter*.

Engelstalig onderwijs is nu gekozen voor Engelse les vanaf klas 3. Een eerste vereiste voor het leren van een vreemde taal is een goede beheersing van de eigen taal, het Hindi.

De grootste verandering betreft de campus, waar sinds jaren weeskinderen werden opgevangen. Het waren er niet veel meer, constateerden bestuursleden Conny en Nienke vorig jaar. Er moest iets gebeuren. Nu de Indiase overheid particuliere adoptie van wezen voorschrijft, heeft Vatsalya besloten haar vergunning voor de opvang van deze doelgroep niet te verlengen en haar focus te verleggen naar kwaliteitsverbetering van het onderwijs.

De meeste leerlingen zijn kinderen van arme boeren en dagloners uit de omringende dorpen. Er is daarom gekozen voor een nieuw schoolrooster, van 's morgens 7 uur tot 's avonds 7 uur. Dat houdt in dat de kinderen bij aankomst een ontbijt krijgen, dan les van 8-1 uur, dan lunch, waarna verplicht rust (waarvoor de slaapkamers van de campus gebruikt worden). Na de middagrust volgen beroepstraining, huiswerk en sport. Na een versnapering van melk, fruit en biscuits, gevolgd door meditatie, gaan de kinderen naar huis.

Eén dag in de week worden handvaardigheid, muziek en sportwedstrijden toegevoegd. Soms worden verhalen verteld, er wordt een film vertoond of belangrijk wereldnieuws besproken. Dan gaan de kinderen een uur later naar huis.

Wij zijn benieuwd hoe het nieuwe programma zal bevalen, en of het financieel haalbaar is. De ouderlijke bijdrage van Rs 4000 dekt maar tien procent van de werkelijke kosten.

Naast de vorig jaar gerealiseerde bibliotheek annex computerklas bouwt Vatsalya een uniek *science center*. Het gebouw zal drie afdelingen krijgen, voor natuurkunde, biologie en scheikunde. Er is ruimte voor proeven en demonstraties. Daarmee wordt de kwaliteit van het eigen onderwijs in één klap vertienvoudigd (volgens Jaimala). Het nieuwe *science center* staat ook open voor andere scholen, waardoor meer leerlingen kunnen profiteren van dit bijzondere initiatief.

Om de kwaliteit van haar beroepstrainingen te verbeteren sluit Vatsalya aan bij de curricula van het NIOS, het Indiase Open Schoolsysteem (zie ook pagina 1). Formele examens leveren een erkend certificaat op. Dat is voor BSF een voorwaarde voor extra steun.

Er is kortom veel in beweging bij Vatsalya. Jaimala en Hitesh vieren dit jaar hun 25-jarig huwelijk met een tour door Europa; ze doen ook Nederland aan. We zullen veel te bespreken hebben. <

FONDSEN / DONATIES BSF

Dit jaar is het 10de en laatste jaar van de steun van onze grootste sponsor. We zijn hem buitengewoon dankbaar, ook voor het in ons gestelde vertrouwen. Zijn steun stelde ons in staat twee van onze scholen, Little Stars School en Jeevan School, een flinke extra impuls te geven. Voor kwaliteitsverbetering, was het dringend verzoek van de sponsor. Dat hebben beide scholen meer dan waargemaakt. Op alle fronten, de kwaliteit van het onderwijs, de organisatie, de administratie en de financiële verslaglegging, zijn ze spectaculair verbeterd. We hopen dat de sponsor gaat kijken en met eigen ogen ziet hoezeer zijn geld heeft gerendeerd.

Wij zijn blij dat we in zijn plaats een nieuwe sponsor hebben gevonden. Die heeft zijn steun voor vijf jaar toegezegd. Dat geeft ons een rustig en zeker gevoel.

De andere donaties zijn stabiel. Al moet iedere keer bij het wegvallen van de ene sponsor een andere worden gezocht om met name de scholing van gesponsorde leerlingen te kunnen voortzetten. <

BEROEPSONDERWIJS

BSF steunt graag meer studenten in het beroepsonderwijs. Daar zoeken we mogelijkheden voor. We gaan naar Sarnath. Daar runnen enkele zusters een hostel voor Dalitmeisjes. Die kunnen, bij voldoende fondsen, na klas 12 een vervolgopleiding tot onderwijzeres of verpleegster volgen. Het initiatief spreekt ons zeer aan.

Impressie Sarnath

Toen wij in 1996 met Frans Baartmans naar Sarnath fietsten, was het stadje een slaperige plek in een lommerrijke omgeving. Rond de beroemde stupa wandelden enkele toeristen tussen de sadu's door. In een klein museumpje stond het beroemde Wiel van de Boeddha te verstoffen naast enkele andere antiekiteiten. Nu is Sarnath een kermis die aan Volendam doet denken. Honderden grote, witte bussen brengen toeristen van heinde en verre naar deze historische plek, die daardoor van alle betovering is ontdaan. Tegenover de, minder belangrijke, Chauthandi Stupa komt een vriendelijke dame ons tegemoet die ons naar een bruine poort in een lange muur leidt. We betreden een andere wereld. Achter de muur bevindt zich een parkachtige ruimte waarin, wijd verspreid, een groter en enkele kleinere gebouwen staan. Tussen de huizen grasvelden, palmbomen, bloeiende struiken, perken en een moestuin - een oase midden in de toeristenjungle. In het grote pand wonen drie zusters van ICM (Onbevlekt Hart van Maria) - er is plaats voor dertig. In de kleinere gebouwen wonen de zesentwintig kasteloze meisjes van het hostel, tussen de veertien en achttien jaar oud. Ze gaan, op de fiets, naar de klassen 9 tot en met 12 van een school in de omgeving. Om drie uur 's middags zijn ze weer terug, dan krijgen ze *coaching* van de zusters, maken huiswerk, doen karate, werken in de tuin, spelen en koken hun eigen maaltijd. De meisjes slapen in één grote ruimte. 's Winters liggen ze op stro, met lakens eroverheen, de rest van het jaar gewoon op de grond. Zo zijn ze dat thuis gewend. 's Avonds kijken ze tv, vooral om nieuwe danspassen van Bollywoodfilms te leren. Het bestuur heeft besloten een vakopleiding voor een van deze meisjes te financieren. <

RIDDER CONNY

Op 26 april 2019 viel Conny, onze secretaris-penningmeester, een grote eer te beurt: op de dag van de lintjesregen werd ze flink in het zonnetje gezet. Bij schitterend weer speldde de burgemeester van Roosendaal haar een koninklijke onderscheiding op. Een grote groep familie, vrienden en bekenden, inclusief ons hele bestuur, maakte deze ontspannen plechtigheid in de tuin in Wouw mee. Drie BSF-bestuursleden hadden dit lintje aangevraagd, omdat ze vonden dat Conny dat na vijftien jaar hard werken voor onze stichting had verdiend. Ze betrokken de voorzitter in het complot, en die kon vertellen dat Conny al sinds haar studententijd in allerlei besturen - meer dan twintig - had gezeten.

Niet alleen onze stichting, ook culturele instellingen, de ouderenzorg, ontwikkelingssamenwerking, het onderwijs in Wouw, orkesten en concert-organisaties hebben geprofiteerd van haar inzet, kennis en vakmanschap. De lintjescommissie was daar zo van onder de indruk, dat Conny benoemd werd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Een feestelijke receptie met bijzondere muzikale bijdragen sloot deze prachtige dag af. <

INDIAREIS MERLET COLLEGE CUIJK

Sinds 2011 maakt een groep van vijftien leerlingen uit de hoogste klassen van het Merletcollege in Cuijk jaarlijks een reis naar India. De leerlingen verdienen hun reis zelf bij elkaar en halen daarnaast nog extra geld op. Ze bezoeken ieder jaar enkele scholen voor kansarme leerlingen. 'Op deze wijze steunen wij goede doelen en geven wij onze leerlingen een onvergetelijke ervaring mee voor de rest van hun leven', zegt docent Ton Hezius, initiatiefnemer en reisleader.

In 2019 bezocht de groep voor het eerst twee scholen van Stichting Benares Schoolfonds. De leerlingen namen voor Jeevan School en voor Asha Deep School gerenoveerde laptops mee, en voor beide scholen een bedrag van € 1.000. De leerlingen waren meer dan welkom en brachten een leuke dag door met hun Indiase leeftijdgenoten.

Dit jaar gingen ze voor de tweede keer langs bij Asha Deep School, met weer dezelfde cadeaus.

Heel erg bedankt, Indiagangers van het Merletcollege! <

Stichting Benares Schoolfonds

Lenaertsstraat 6, 4724 AM Wouw, T +31 (0)165 301422

Kamer van Koophandel: 20110334

Rabobank IBAN: NL97 RABO 0194 3913 53, BIC RABONL2U
benares.school@xs4all.nl

 benaresschoolfund · www.benaresschool.nl

FINANCIEEL OVERZICHT 2019

> Alle bedragen zijn in euro's

IN

Vaste donaties	30.730,44
Incidentele donaties	12.935,56
Bijdragen fondsen/stichtingen	34.500,00
Rente	10,00

78.176,00

Hiervan gedoteerd aan bestemmingsreserve - 4.600,00

TOTAAL IN

73.576,00

UIT

Asha Deep School

Algemene donatie	7.585,50
Extra gift voor salarissen	1.500,00
Bestemde gift van <i>One Percent Scheme UK</i>	2.505,72
Extra gift van <i>Merletcollege Cuijk</i>	1.000,00

Ashray School

Algemene donatie	9.000,00
Extra gift voor computers	2.000,00
Picknick	250,00
Uit bibliotheekfonds	200,00

Little Stars School

Algemene donatie	21.000,00
Bestemde gift voor salarisverhoging	4.000,00

Jeevan School

Algemene donatie	8.000,00
Extra gift van <i>Merletcollege Cuijk</i>	1.000,00

Individueel programma

Vatsalya School	7.175,00
-----------------	----------

Overige uitgaven

Divya Jyoti gehandicaptenzorg (bestemde giften)	6.025,00
Bibliotheekkosten (incl. bibliotheektraining)	363,06

Kosten stichting

Bankkosten	245,21
Nieuwsbrief, incl. porto	448,16
Engelse nieuwsbrief	70,00
Websitekosten	75,50

79.943,15

Hiervan onttrokken aan bestemmingsreserve - 5.572,00

TOTAAL UIT

74.371,15

Resultaat boekjaar 2019

- 795,15

Dit bedrag is onttrokken aan de algemene reserve.

Saldo-overzicht per 31-12-2019

Betaalrekening: 12.069,74. Bedrijfsspaarrekening: 102.056,78, waarvan:
45.000,00 vaste reserve * en 31.854,14 bestemmingsreserve
Resterend saldo: 30.202,64

Bestemmingsreserve

In 2019 toegevoegd:	4.600,00
In 2019 onttrokken:	5.572,00
Per saldo is 972,00 aan de bestemmingsreserve onttrokken.	

Overheadkosten in 2019: 1%

Onze bestuursleden reizen op eigen kosten naar India.
Daardoor zijn onze overheadkosten laag.

BEGROTING 2020

> Alle bedragen zijn in euro's

IN

Vaste donaties	20.635,00
Incidentele donaties	10.650,00
Bijdragen fondsen/stichtingen	45.500,00
Uit bestemmingsreserve	7.925,00

TOTAAL IN

84.710,00

UIT

Asha Deep School

Algemene donatie	7.435,00
Voor salarissen	2.000,00
Voor klas 9-12	1.500,00

Ashray School

Algemene donatie	9.000,00
Voor lerares Engels	1.000,00
Voor onderwijs laaggeletterde ouders	500,00
Voor registratie school	2.500,00

Little Stars School

Algemene donatie	15.000,00
Bestemde gift voor klas 11 en 12	5.000,00
Bestemde gift voor salarisverhoging	4.000,00
Bestemde gift voor verpleegstersopleiding	3.000,00

Jeevan School

Individueel programma	8.000,00
-----------------------	----------

Vatsalya School

Algemene donatie	4.000,00
Voor beroepsonderwijs	7.500,00
	1.250,00

Overige uitgaven

Bibliotheekkosten	1.000,00
Ngo Muheem (<i>life-skills-lessen</i>)	1.000,00
Verpleegstersopleiding Dalitmeisje Sarnath	1.000,00
Divya Jyoti gehandicaptenzorg (bestemde giften)	6.025,00

Verhoging vaste reserve

Kosten stichting	2.500,00
	1.500,00

TOTAAL UIT

84.710,00

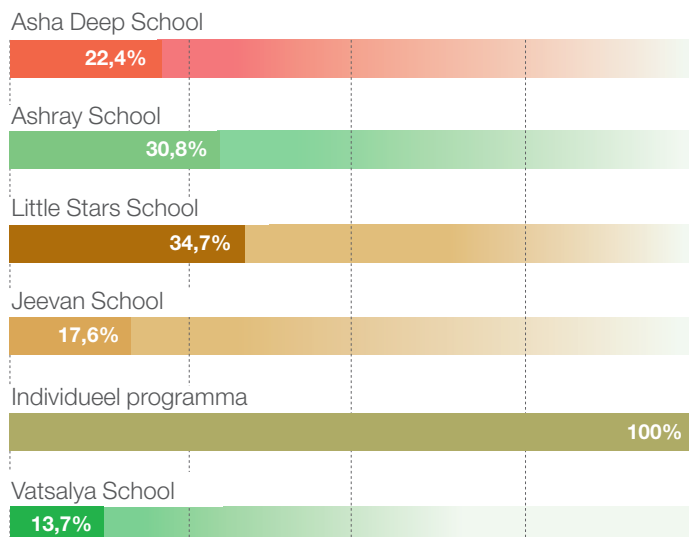
HET BENARES SCHOOLFONDS DANKT AL HAAR SPONSORS EN
DONATEURS HEEL HARTELIJK VOOR HUN ENORME STEUN IN
HET AFGELOPEN JAAR. UW STEUN IS HUN TOEKOMST!

* Toelichting vaste reserve

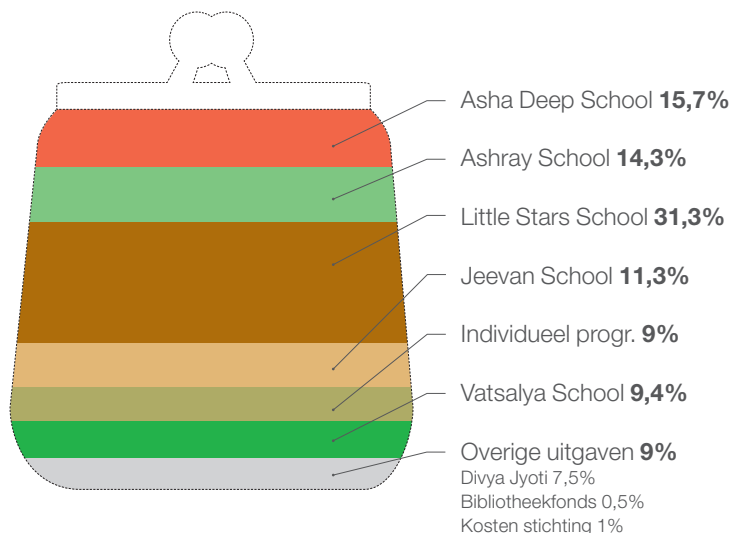
Al jaren willen wij als stichting een grotere vaste reserve, om de continuïteit van ons werk te garanderen. Wij zetten in op kwaliteitsverbetering. Daarom zeggen wij onze projecten meerjarige steun toe. Plotseling wegvallende donaties en jaarlijks wisselende inkomsten vormen hierbij een risico. Dat vraagt om een behoorlijke vaste reserve. Eind 2018 hebben we die, dankzij een positief saldo, kunnen verhogen naar 45.000,-.

ENKELE CIJFERS

Bijdrage BSF als percentage van het projectbudget

Verdeling van de bijdragen over de projecten

HOE KUNT U ONS WERK STEUNEN?

Als schoolsponsor: Voor € 23 per maand (of € 275 per jaar) biedt u een kind onderwijs, schoolboeken, een uniform. Desgewenst ontvangt u jaarlijks een foto en schoolrapport van het door u gesponsorde kind.

Als (vaste) donateur: Ook ieder ander vast bedrag per jaar of een eenmalige donatie komt ten goede aan het onderwijs en de leerlingen: extra leermiddelen, salarissen en bijscholing van onderwijzers. Op onze website www.benaresschool.nl/donaties vindt u meerdere opties voor regelmatige ondersteuning.

Uw schenkingen zijn fiscaal aftrekbaar boven een bepaalde drempel. Die drempel geldt niet wanneer u uw schenking vastlegt in een schriftelijke overeenkomst met onze stichting. Zie www.belastingdienst.nl onder **Periodieke giften**. Het secretariaat stuurt u desgewenst de benodigde papieren.

Wij verzoeken nieuwe donateurs vriendelijk hun adresgegevens aan het secretariaat door te geven, zodat we u in onze administratie kunnen opnemen.

Rabobank IBAN: **NL97 RABO 0194 3913 53**

BASISGEGEVENS PER 01-01-2020

1. Asha Deep School

- > Tot en met klas 8 + vervolgonderwijs elders
- > 190 leerlingen, 18 leraren + 3 parttime arts-docenten
- > Budget school € 45.000, incl. schoolmaaltijd
- > Budget vervolgonderwijs (36 leerlingen) € 17.000
- > Bijdrage BSF € 9.058,50 incl. vervolgonderwijs (+ 1.000 van Merletcollege)
- > www.asha-deep.com

2. Ashray School

- > Basisschool tot en met klas 7
- > + muzieklessen, computerklas en huiswerkbegeleiding
- > 95 leerlingen, 9 onderwijzeressen
- > Budget € 26.000, incl. glas melk
- > Bijdrage BSF € 8.000 (+ 2.000 voor computers)
- > www.ashray.org

3. Little Stars School

- > Tot en met klas 12
- > 900 leerlingen, 35 leraren (deels parttime)
- > Budget € 72.000, geen schoolmaaltijd
- > Bijdrage BSF € 25.000
- > www.littlestarsschool.org

4. Jeevan School

- > Tot en met klas 10 + vervolgonderwijs elders
- > 190 leerlingen, 12 onderwijzers + 3 parttime
- > Budget € 45.500, incl. schoolmaaltijd
- > Bijdrage BSF € 8.000 (+ 1.000 van Merletcollege)
- > www.jeevaneducation.org

5. Individueel programma

- > Tot en met klas 12
- > 18 leerlingen
- > Budget € 7.175
- > Bijdrage BSF 100%

6. Vatsalya School

- > Tot en met klas 10
- > 110 leerlingen, 10 leraren
- > Budget school € 55.000, incl. schoolmaaltijden
- > Budget beroepstrainingen € 15.000
- > Bijdrage BSF € 7.500
- > www.vatsalya.org

Colofon

Beeldmerk: © Hein de Kort/ComicHouse.nl

Ontwerp nieuwsbrief: Karin van Duijnhoven/koduijn.nl

Drukwerk: Drukkerij Hieroglify, Roosendaal

Bestuur

Marien van Stalen (voorzitter)

Conny van Stalen-van Leeuwen (secretaris/penningmeester)

Jacques Baartmans, Jantine Unger, Alet Meurs, Theo van Pinxteren, Karin van Duijnhoven, Nienke de Graaf en Maurien Wetselaar